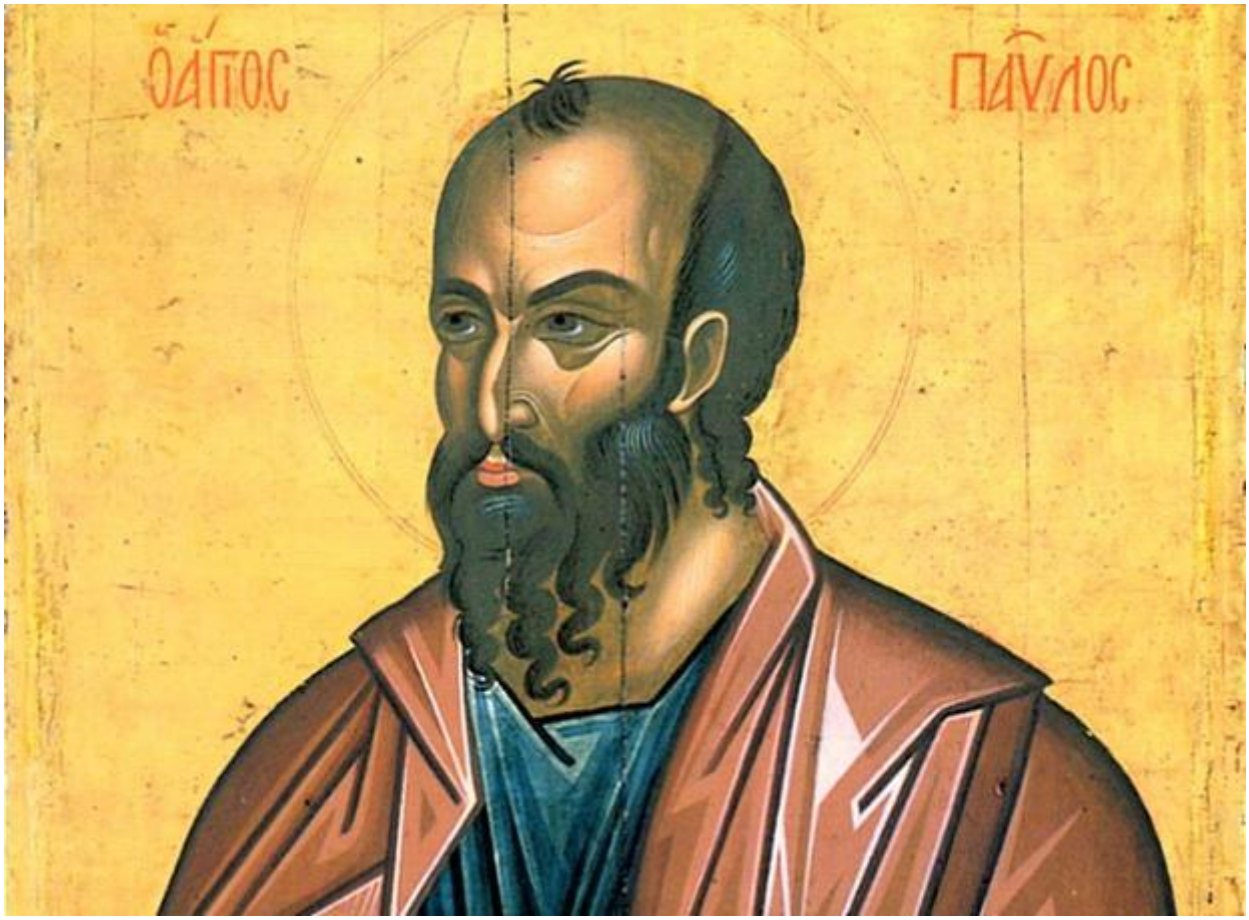
08/11/2026

Αποστολικό Ανάγνωσμα Κυριακής 8 Νοεμβρίου 2026 – Των Ταξιαρχών

/ Ορθόδοξες Προβολές

Αποστολικό Ανάγνωσμα Κυριακής 8 Νοεμβρίου 2026, Των Ταξιαρχών (Εβρ. β΄ 2-10)

Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι’ ἀγγέλων λαλη-θεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρα-κοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡ-μεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελή-σαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λα-λεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀ-κου-σάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη, συνεπι-μαρ-τυροῦντος τοῦ Θεοῦ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλαις δυνάμεσι καὶ Πνεύ-ματος Ἁγίου μερισμοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν. Οὐ γὰρ ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν, περὶ ἧς λα-λοῦμεν, διεμαρτύρατο δέ πού τις λέ-γων· τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐ--τοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν; ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ· ἐν γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα οὐδὲν ἀφῆκεν αὐτῷ ἀν-υπό-τακτον. νῦν δὲ οὔπω ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα· τὸν δὲ βραχύ τι παρ’ ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου δόξῃ

καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον, ὅπως χάριτι Θεοῦ ὑπὲρ παντὸς γεύσηται θανάτου. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, δι' ὃν τὰ πάντα καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς εἰς δόξαν ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν διὰ παθημάτων τελειῶσαι.

ΣΚΕΨΕΙΣ – ΔΙΔΑΓΜΑΤΑ – ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

1. Ἡ Σύναξη τῶν ἁγίων Ἀγγέλων

Ἡ Σύναξη τῶν ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων δυνάμεων ἑορτάζεται στὶς 8 Νοεμβρίου κάθε ἔτους. Σύμφωνα μὲ τὴ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ Θεὸς δημιούργησε τοὺς ἀγγέλους πρὶν δημιουργήσει τὸν ὑλικὸ κόσμο καὶ φέρει στὴν ὕπαρξη τὸν πρῶτο ἄνθρωπο. Δημιούργησε δέκα ἀγγελικὰ Τάγματα. Ἐξέχουσα θέση μεταξὺ τῶν ἀγγέλων εἶχε ὁ Ἑωσφόρος. Τὸ ὄνομα αὐτὸ σημαίνει «αὐτὸς ποὺ φέρνει τὴν αὐγή, τὸ φῶς». Ὁ Ἑωσφόρος ὅμως ὑπερηφανεύθηκε. Θέλησε νὰ ὑψώσει τὸν θρόνο του δίπλα στὸν θρόνο τοῦ Θεοῦ. Γι᾽ αὐτὸ ἐξέπεσε ἀπὸ τὸ ἀξίωμά του καὶ ἔγινε ὁ ἄρχοντας τοῦ σκότους. Στὴν πτώση του μάλιστα παρέσυρε πλῆθος ἀγγέλων.
Τότε ὁ ἀρχάγγελος Μιχαήλ, ποὺ τὸ ὄνομά του σημαίνει «δύναμη τοῦ Θεοῦ», σύναξε τοὺς ἀγγέλους ποὺ παρέμεναν ἀκόμη πιστοὶ καὶ φώναξε: «Πρόσχωμεν! Στῶμεν καλῶς!» Δηλαδή, ἂς προσέξουμε! Ἂς σταθοῦμε ὅπως πρέπει! Ἂς ἀναγνωρίσουμε ὅτι εἴμαστε λειτουργοὶ καὶ ὑπηρέτες τοῦ Θεοῦ. Ἂς προσέξουμε μήπως πέσουμε καὶ ἀπομακρυνθοῦμε ἀπὸ τὸν Θεό, ὅπως οἱ ἄγγελοι ποὺ ὑπερηφανεύθηκαν. Μὲ βάση τὴ διδασκαλία αὐτὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, οἱ ἅγιοι Πατέρες θέσπισαν τὴ σημερινὴ ἑορτή, σὲ ἀνάμνηση τῆς Συν-άξεως τῶν ἁγίων Ἀγγέλων μετὰ τὴν πρόσ-κληση τοῦ ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

2. Φροντίδα γιὰ τὴ σωτηρία μας

Ἡ ἀποστολικὴ περικοπὴ τῆς θείας Λειτουργίας εἶναι ἀφιερωμένη στοὺς ἁγίους Ἀγγέλους καὶ ἀναγινώσκεται ἀπὸ τὴν πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολή. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ὁ ἱερὸς συγγραφέας ἐπισημαίνει ὅτι, ἐνῶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη ὁ Θεὸς φανέρωνε τὸ θέλημά του στοὺς ἀνθρώπους μέσω τῶν Ἀγγέλων ἢ τῶν Προφητῶν, στὴν Καινὴ Διαθήκη ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς ἀποκαλύπτει τὸ θέλημά του γιὰ τὴ σωτηρία μας. Ἐκεῖνος μᾶς δίδαξε καὶ οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι μᾶς παρέδωσαν τὴ διδασκαλία του, ποὺ τὴν ἄκουσαν κατευθείαν ἀπὸ τὸν Χριστό. Συνεπῶς, «πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας;» Πῶς θὰ γλυτώσουμε τὴν τιμωρία, ἂν ἀδιαφορήσουμε γιὰ μιὰ τόσο μεγάλη καὶ σπουδαία σωτηρία; Τί θὰ ἀπολογηθοῦμε στὸν Κύριο, ὁ Ὁποῖος θυσιάσθηκε γιὰ τὴ δική μας σωτηρία;
Χρειάζεται, λοιπόν, διαρκὴς ἐγρήγορση. Διότι, ἂν δὲν προσέξουμε, κινδυνεύουμε νὰ βυθισθοῦμε στὴν τύρβη τῆς καθημερινότητας καὶ νὰ λησμονήσουμε τὸν Θεό· νὰ παρασυρθοῦμε ἀπὸ τὰ θέλγητρα τοῦ κόσμου καὶ νὰ τραυματισθοῦμε ἀπὸ τὰ «πεπυρωμένα βέλη» τοῦ διαβόλου, ὁ ὁποῖος, ὅπως τότε παρέσυρε πλῆθος ἀγγέλων

στὴν πτώση, ἔτσι καὶ τώρα, κρυμμένος καὶ ἀθέατος, πασχίζει νὰ ρίξει κι ἐμᾶς στὴν ἁμαρτία.

«Στῶμεν καλῶς!» Αὐτὸς ὁ ἀφυπνιστικὸς λόγος, ποὺ ἀκούσθηκε ἀπὸ τὸν ἀρχάγγελο Μιχαήλ, ἀπευθύνεται σήμερα καὶ σ' ἐμᾶς. Χρειάζεται κι ἐμεῖς νὰ φροντίζουμε γιὰ τὴν αἰώνια σωτηρία μας. Ὁ Κύριος μᾶς ἔδωσε ὅλα τὰ μέσα. Τώρα ἀπαιτεῖται ἡ δική μας συνέργεια, ἡ ἐπιμέλεια γιὰ τὴν ψυχή μας, ὥστε νὰ φανοῦμε, κατὰ τὸ δυνατόν, ἀντάξιοι τῆς ὕψιστης τιμῆς ποὺ μᾶς ἔκανε ὁ Κύριος, νὰ γίνει ἄνθρωπος, νὰ μᾶς παραδώσει ὁ Ἴδιος τὸ Εὐαγγέλιό του καὶ νὰ θυσιασθεῖ Ἐκεῖνος, ὁ ἀναμάρτητος Θεός, γιὰ τὴ δική μας σωτηρία.

3. Ὁ βασιλιὰς τῆς κτίσεως

Στὴ συνέχεια τῆς περικοπῆς ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος τονίζει καὶ τὸ μεγαλεῖο τοῦ ἀνθρώπου. «Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ᾽ ἀγγέλους, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν... πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ», γράφει. Δηλαδή, ἔπλασες τὸν ἄνθρωπο λίγο κατώτερο ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ τὸν στεφάνωσες μὲ δόξα καὶ τιμὴ ὡς βασιλιὰ τῆς Δημιουργίας. Ὅλα τὰ ὑπέταξες κάτω ἀπὸ τὰ πόδια του.

Αὐτὸς εἶναι ὁ ἄνθρωπος: ὁ βασιλιὰς ὅλης τῆς ὑλικῆς δημιουργίας. Κι ἐνῶ, ὅπως ἀκούσαμε, ὁ Θεὸς τὸν ἔπλασε κατώτερο ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους, ὅρισε τοὺς ἀγγέλους νὰ διακονοῦν τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ἐπιπλέον ἔγινε ἄνθρωπος ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς γιὰ νὰ θυσιασθεῖ, ὅπως ἀναφέραμε, γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου· γιὰ νὰ ἀνεβάσει μὲ τὴ θεία Ἀνάληψή του τὸν ἄνθρωπο πιὸ ψηλὰ ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους καὶ νὰ τοῦ χαρίσει τὴν οὐράνια Βασιλεία του. Πόση ἱερότητα, τί μεγαλεῖο κρύβει ὁ ἄνθρωπος! «Θεοῦ κτίσμα τυγχάνων καὶ θεὸς εἶναι κεκελευσμένος» (ΕΠΕ 6, 210), εἶπε ὁ Μέγας Βασίλειος. Ὁ ἄνθρωπος, τὸ δημιούργημα αὐτὸ τοῦ Θεοῦ, ἔχει ἐντολὴ νὰ γίνει ἕνας θεὸς κατὰ Χάριν. Μὲ πόση τιμὴ καὶ δόξα τὸν ἔχει περιβάλει ὁ Θεός!

Ἀλλὰ καὶ πόση εὐθύνη ἔχουμε οἱ ἄνθρωποι! Ἐφόσον εἴμαστε πλασμένοι μὲ αὐτὴ τὴν οὐράνια προοπτική, ἀνάλογη πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἡ ἐπίγεια ζωή μας· νὰ εἶναι πνευματική, καθαρή, ἁγία. Ἂς μὴν ἀσχολούμαστε μόνο μὲ τὸ τί θὰ φᾶμε, τί θὰ πιοῦμε, μὲ τί θὰ ντυθοῦμε καὶ πόσα χρήματα θὰ ἀποκτήσουμε. Ἀλλὰ ἂς ζοῦμε ὡς ἐπίγειοι ἄγγελοι καὶ οὐράνιοι ἄνθρωποι, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ βρεθοῦμε ἐκεῖ, ὅπου θὰ συγχορεύει ὁ οὐρανὸς μὲ τὴ γῆ· ἐκεῖ, ὅπου μαζὶ μὲ τοὺς ἁγίους Ἀγγέλους θὰ δοξάζουμε αἰώνια τὸν Κύριο καὶ Θεό μας.